

racò de poesia

CARICIES

*Si un dia m'he perdut no cal que hem busquis
he anat a l'horitzó a buscar la ratlla,
a veure cada jorn quan surt l'alba;
recorda que jo no he de perdonar-te.*

*Recordo que quan dormiem a la platja,
quan amagavem ones sota l'aigüa,
quan feiem l'amor sota una barca
que portava el teu nom sobre la panxa.*

*T'acariciava el rostre quan dormies,
tapava el teu cos nu amb fulles de vida,
et deia bona nit amant i amiga;
però, tan sols són records que no s'obliden.*

*El vespre és l'enemic que tinc que vèncer,
el vidre va collint la pluja fresca,
els ulls s'han fet amics de la finestra,
el dia s'ha cremat, ja arriba el vespre.*

*Tan sols resten les fotos i els poemes
que un dia m'escriuries amb bonança,
el temps ha quedat mut ja d'esperances
i els meus ulls estan molls per t'enyorança.*

SE

TORNO A LA IMATGE DE LA FONT

*Jo tinc, amor, per íntims els teus llavis,
i escric el vers mirant a l'infinít,
sentint només l'adéu darrera el crit
d'aquesta solitud que avui m'envolta.*

*Sento la nit solemne del teu cos
per estimar, si cal, eixa tendresa
sensualment perduda sobre el llit
amb l'ànim de no ofendre ta puresa.*

*Amago aquest teu nom entre els meus braços
enmig d'un bes que ajunta les dues boques.
La llum del cel, la llum que tu no toques
la faig reina del cel, reina animosa...*

*Bellíssims els teus pits van dient l'hora
en punt d'aquest amor que avui es posa
dins meu, home vençut, home que gosa
esperançant només que voli. I vola.*

*Jo tinc, amor, per íntims els teus llavis
i el fràgil cos d'una lleugera rosa.*

Narcís Rusalleda i Miranda.